

Základní škola a Mateřská škola Mladějovice, okr. Olomouc, příspěvková organizace

Pravidla pro hodnocení chování a vzdělání

Klasifikační řád

(příloha ke školnímu řádu)

Školní řád Základní školy a Mateřské školy Mladějovice vychází ze Zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělání (školský zákon)

Na jeho tvorbě se podíleli pedagogičtí pracovníci základní školy na základě zkušeností.

Školní řád byl sestaven 25. 8. 2010 a nabyl účinnosti 1. 9. 2010 schválením Školskou radou ZŠ a MŠ Mladějovice.

II. Pravidla pro hodnocení chování a vzdělání - Klasifikační řád

a) Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělání žáka.
2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za první pololetí lze místo vysvědčení vydat výpis z vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů
4. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
5. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonných zástupců žáka.
6. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření. Do vyššího ročníku postoupí i žák I. stupně ZŠ, který již v rámci I. stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
7. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
8. Nelze-li hodnotit žáka na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.
9. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dní ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do třech pracovních dní od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení žáka. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 ti dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
10. Žák opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni ZŠ již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze ze závažných zdravotních důvodů.
11. Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické nebo fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu ředitele školy nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci a vynikající reprezentaci školy.
12. Třídní učitel na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících může žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu třídního učitele nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za úspěšnou práci a reprezentaci školy.

13. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:
- A) napomenutí třídního učitele
 - B) důtku třídního učitele
 - C) důtku ředitele školy
- Pravidla pro udělování napomenutí a důtek jsou součástí tohoto školního řádu.
14. Třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení důtky třídního učitele. Důtka ředitelky školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
15. Ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonným zástupcům
16. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamenává do dokumentace školy. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.
17. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených školním řádem.

b) Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a zásady pro používání slovního hodnocení

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
 - A) 1 – velmi dobré
 - B) 2 – uspokojivé
 - C) 3 – neuspokojivé
2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - A) 1 – výborný
 - B) 2 – chvalitebný
 - C) 3 – dobrý
 - D) 4 – dostatečný
 - E) 5 – nedostatečný
3. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístup ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
4. Při hodnocení žáka na prvním stupni se použije pro zápis stupně hodnocení číslice.
5. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního

vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení práce žáka a jeho přístup ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

6. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- A) **prospěl (a) s vyznamenáním**
- B) **prospěl (a)**
- C) **neprospěl (a)**
- D) **nehodnocen(a)**

7. Žák je hodnocen stupněm:

- A) **Prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré
- B) **Prospěl(a)**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením
- C) **Neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- D) **Nehodnocen(a)** není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

8. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- A) pracoval(a) úspěšně
- B) pracoval(a)

c) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavků základního vzdělávání. Při klasifikaci sledujeme zejména:

- Ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaného učiva
- Schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení praktických úkolů
- Kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost
- Aktivitu v přístupu k činnosti, zájem o ně a vztah k nim
- Přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu
- Kvalitu výsledků činností
- Osvojení účinných metod samostatného studia

Výchovně-vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované učivo uceleně a přesně jej chápe

v širších souvislostech. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Výsledky

jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně vyhledávat informace a tvořivě pracovat s textem.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované učivo v podstatě uceleně a chápe jej v základních souvislostech. Samostatně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí vyhledávat informace a pracovat s textem.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti a úplnosti osvojení požadovaného učiva mezery. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho učení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Pod vedením učitele je schopen vyhledávat informace a pracovat s textem.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojování požadovaného učiva velké mezery. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované učivo neosvojil uceleně a přesně, má závažné a značné mezery. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné nedostatky neumí opravit ani s pomocí učitele. Nedovede se samostatně učit.

d) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

Při klasifikaci v předmětu pracovní činnosti vychází z požadavků učebních osnov a standardů základního vzdělání. Při klasifikaci sledujeme zejména:

- Vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
- Osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- Využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- Aktivitu, samostatnost a tvořivost a kvalitu výsledků činností
- Organizaci vlastní práce, obsluhu a údržbu pomůcek a udržování pořádku na pracovišti
- Dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péči o životní prostředí
- Hospodárné využití surovin, materiálů, energie a překonávání překážek v práci

Výchovně-vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák aktivně pracuje, zapojuje se do pracovního kolektivu a do praktických činností. Využívá získané teoretické poznatky při praktických činnostech, které vykonává pohotově, samostatně a tvořivě. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce, dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Umí si organizovat práci, udržuje pracoviště v pořádku. Důsledně dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Hospodárně využívá suroviny, materiál a energii. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák aktivně pracuje, zapojuje se do pracovního kolektivu a do praktických činností. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá teoretické poznatky při praktických činnostech. V postupech práce se nevyskytují vážnější chyby. Výsledky práce mají drobné chyby. Dopouští se malých chyb při hospodaření se surovinami, materiálem a energií. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák pracuje v pracovním kolektivu s velkými výkyvy. Získané teoretické poznatky uplatňuje za pomoci učitele nebo vůbec. V praktických činnostech se dopouští chyb. Výsledky práce mají výrazné nedostatky. Žák nejeví zájem o práci. Výsledky práce překonává jen s vydatnou pomocí učitele. Nedokáže hospodařit se surovinami, materiálem a energií. Méně nebo vůbec nedbá o pořádek na pracovišti a na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

e) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova. Při klasifikaci učitel sleduje zejména:

- Stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- Osvojení potřebných vědomostí, zkušeností a jejich tvořivou aplikaci
- Poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- Kvalitu projevu
- Vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- Estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti
- V tělesné výchově s přihlédnutím k zdravotnímu stavu žáka všeobecnou tělesnou zdatnost, výkonnost a jeho péči o vlastní zdraví

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené dovednosti aplikuje tvořivě. Má výrazný zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, převážně samostatný. Své osobní předpoklady částečně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má určité menší nedostatky. Žák je schopen aplikovat osvojené dovednosti a návyky, má zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech velmi málo aktivní, tvořivý. Nevyužívá dostatečně své schopnosti. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četné mezery a nedokáže je aplikovat. Potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost.

Poznámka:

V naší základní škole nejsou žáci klasifikováni slovním hodnocením, proto slovní hodnocení prospěchu žáka není součástí tohoto klasifikačního řádu. V případě potřeby bude klasifikační řád doplněn. Aby mohl být žák klasifikován slovně, musí být souhlas zákonného zástupce žáka.

f) Klasifikace chování a kázeňská opatření

1. Klasifikace chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) během klasifikačního období.

2. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka. K uvedeným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobrý)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopouští závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob. Má více než 5 neomluvených hodin v průběhu pololetí.

Stupeň 3 (dobrý)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků. Má více než 20 neomluvených hodin v průběhu pololetí.

3. Stupeň závažnosti porušení kázně a školního řádu jsou odstupňovány takto:

- A) méně závažné porušení kázně a školního řádu
- B) závažné porušení kázně a školního řádu
- C) hrubé porušení kázně a školního řádu

Méně závažné porušení školního řádu

Méně závažné porušení školního řádu jsou drobnější vědomá provinění proti školnímu řádu. Za méně závažná porušení školního řádu se považují zejména:

- neuctivé chování k pracovníkům školy
- nepřezouvá se
- nepřipravenost na výuku (zapomínání pomůcek a úloh)
- pozdní příchody do výuky
- rušení výuky
- nerespektování pokynů pedagoga při výuce i mimo ni
- neomluvená absence v rozsahu 5 vyučovacích hodin
- nedbalostní chování k zařízení školy, znečišťování školy a okolí
- časté zapomínání a opakovaná ztráta žákovské knížky

Za méně závažné porušení kázně může být uděleno napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele nebo důtka ředitelky školy (případně i 2. stupeň z chování), a to dle míry závažnosti.

Závažné porušení školního řádu

Závažná porušení školního řádu narušují výuku, výchovu a chod školy.

Za závažná porušení školního řádu se považují:

- opakované méně závažné porušování kázně i přes opakovaná písemně doložená upozornění (zápisem v žákovské knížce nebo dopisem)
- hrubé a agresivní chování k zaměstnancům školy
- úmyslné narušování výuky
- úmyslné poškozování pomůcek a zařízení školy
- nerespektování příkazu pedagoga
- podvod v žákovské knížce (přepisování známek, falšování podpisu rodičů atd.)
- dlouhodobá neomluvená absence (6 – 20 hodin)
- kouření, používání alkoholu, omamných a psychotropních látek ve škole a na školních akcích
- úmyslné nepravdivé obviňování, drobné krádeže, hrubé chování a šikanování spolužáků

Za závažné porušení školního řádu může být udělena důtka ředitele školy nebo 2. až 3. stupeň z chování, a to dle míry závažnosti přestupku.

Hrubé porušení školního řádu

Hrubé porušení kázně narušuje sociální klima školy a třídního kolektivu.

Za hrubé porušení kázně se považuje:

- dlouhodobá neomluvená absence (delší jak 20 hodin)
- fyzické napadení spolužáka nebo zaměstnance školy
- úmyslné způsobení újmy na zdraví jiné osobě
- krádež nebo úmyslné poškození inventáře, pomůcek a materiálu školy ve větším rozsahu
- manipulace s drogami ve škole a na školních akcích

Za hrubé porušení školního řádu může být udělen 3. stupeň z chování.

g) Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici
2. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
3. Všechny informace o případném porušení školního řádu a o chování žáka jsou zapisovány do žákovské knížky.
4. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, pohybové, praktické), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
5. Žák v 2. až 4. ročníku musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu z ústního zkoušení. Známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přístupné ústně přezkušovat žáka koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování. Výjimka je jen tehdy možná, pokud je diagnostikovaná vývojová porucha, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě školského poradenského zařízení.
6. Učitel oznamuje každému žákovi výsledek každé klasifikace, tu zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací oznámí žákovi nejpozději do 3 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky – současně se sdělováním známek žákům.
7. Kontrolní písemné práce rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitém období.
8. O termínu písemné zkoušky, která trvá více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
9. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získávání známek. V případě dlouhodobé nepřítomnosti v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo ředitelce školy.
10. Vyučující zajistí zapsání známek také do katalogových listů a dbá o jeho úplnost. Do katalogu jsou zapsány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
11. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušné předměty. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn. Žák se znovu nepřezkušuje.

12. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
13. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. 11. a 15. 4.
14. Informace o prospěchu a chování žáka jsou rodičům předávány při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a chování žáka jsou sdělovány pouze zákonným zástupcům žáka, nikoli veřejně.
15. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
16. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat – celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také rodičům.
17. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu. Zejména:
 - Neklasifikují žáka ihned po jeho návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
 - Žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací
 - Účelem zkoušení není hledat mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí
 - Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému studiu celé třídy není přípustné
 - Před prověřováním učiva musí mít žák dostatek času k naučení a zažití učiva
18. Třídní učitel je povinen seznamovat ostatní vyučující s doporučením pedagogicko- psychologických vyšetření, která mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

h) Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

1. Žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky, nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližší vyššího ročníku.

4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Odlišnosti pro komisionální přezkoušení na základní škole a pro opravné zkoušky

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - Předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy
 - Zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
 - Přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání
3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení
4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.
6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Poznámka:

Odlišnosti pro zkoušky při plnění povinné školní docházky v zahraničí není součástí školního klasifikačního řádu, protože žádného takového žáka na škole nemáme. V případě potřeby bude tato část doplněna dodatkem klasifikačního řádu.

i) Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a hodnocení nadaných žáků

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských předpisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním se rozumí zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova.
2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení

psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

4. U žáka s vývojovou poruchou učení může ředitelka školy rozhodnout o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
5. Při zjištění úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. Učitel hodnotí pozitivní stránku výkonu, objasňuje podstatu neúspěchu, navrhuje žákovi, jak mezery a nedostatky odstraňovat.
7. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný a nesouhlasný názor je respektován.
8. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.
9. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných se řídí vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, pokud není zvláštním předpisem stanoveno jinak.
10. Ředitelka školy může mimořádně nadaného žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy.

j) Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků (autoevaluace)

1. Kromě forem hodnocení práce žáka ze strany pedagogických pracovníků mají žáci možnost používat také formy sebehodnocení. Škola jim pro tyto formy vytváří odpovídající podmínky. Tím je zajištěna také zpětná vazba objektivitě hodnocení ze strany školy jako vzdělávací instituce.
2. Škola může nabídnout vedle možnosti srovnávacích testů (spolupráce s okolními školami) také možnost využívání softwarových produktů, které umožní bez jakéhokoli zásahu pedagoga ověření stupně dosažených znalostí (SCIO testy).
3. Žák by měl být veden k tomu, aby byl schopen posoudit úroveň následujících kompetencí:
 - Schopnost využití získaných vědomostí v praxi
 - Schopnost orientovat se v daném problému
 - Schopnost žáka prosadit se v kolektivu při řešení týmové práce
 - Schopnost samostatné prezentace svých znalostí formou otevřených mluvních cvičení
 - Schopnost využívání mezipředmětových vazeb
 - Schopnost pochopení rovnováhy práv a povinností
 - Pochopení své role v kolektivu

4. Hodnocení práce žáka je součástí každé vyučovací hodiny, kdy žák hodnotí nejen sebe, ale i úroveň práce ostatních spolužáků. Žáci jsou vedeni k tomu, aby pozitivně vyjadřovali své názory.
5. Sebehodnocení žáka je založeno na dobrovolnosti a otevřenosti.